

BIBELNS LÄRA OM SKAPELSEN

"Du, vår Herre och Gud, är värdig att ta emot härligheten och äran och makten. Ty Du har skapat världen, och genom din vilja blev den till och skapades den." Upp 4:11.

Bibeln talar både om den skapelse som nu är och om en skapelse som inte tillhör denna världen. Hebr 9:11. Bibeln lär att den materiella skapelse, som vi upplever, har kommit till genom en ganska snabb skapelseakt från Gud. Vi och våra sinnen är begränsade till att uppfatta den skapelse som vi nu lever i. Atomerna i våra sinnen, i vår syn, hörsel och känsel kan endast uppfatta det som är konstruerat av atomer, som bildar den materia, som vi själva är skapade av. Men det finns enligt Bibeln andra skapelser som består av en helt annan substans, kalla den gärna ett slags "andlig materia", som vi med våra materiella sinnen inte har någon förmåga att uppfatta. Dessa annorlunda skapelser av andra slags substanser kan finnas runt om oss (änglar), fastän vi med våra "klumpiga" sinnesinstrument inte kan uppfatta dem.

Genom pånyttfödelsen av den helige Ande, som Jesus sade vara nödvändig för att få se Guds rike, får vår ande liv och vi får uppleva att vi har något inombords – en ande – som har kontakt med andra världar, andra skapelser, med himlen och med Gud själv. Människan är inte enbart en klump lera, inte enbart en materiell varelse, utan hon har i skapelsen fått del av Guds eviga ande. Människan har "evigheten i sitt bröst".

GUD ÄR ALLTINGS URSPRUNG

Här följer en genomgång av viktiga bibelverser om skapelsen.

"I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. Och jorden var öde och tom, och mörker var över djupet, och Guds Ande svävade över vattnet." 1 Mos 1:1-2.

1. I begynnelsen. Hur långt tillbaka i tiden "begynnelsen" ligger är ej angivet, men det kan röra sig om miljontals år.

* Om geologer kan bevisa att jorden är miljontals år gammal och att det finns äldre och yngre bergarter, kan detta vara fullt riktigt. Det motsäger inte vad Bibeln lär eftersom jorden skapades i begynnelsen vilket kan vara för mycket länge sedan.

2. Skapade, *hebr barah* = att bringa till vardande, existens. Hebr 11:3. Uttrycket användes dock endast sju gånger i Mosebokens första och andra kapitel och då i betydelsen nykonstruktion. Vid övriga tillfällen användes ord som kan översättas med göra eller frambringa, vilket syftar på rekonstruktion. Förmodligen blev det en rekonstruktion av många växter, fiskar och fåglar och andra djur som funnits i en tidigare skapelse.

3. Gud, *hebr Elohim*, (eng: Gods), ett pluralis på Gud som syftar på den treenige Guden.

4. Himmel och jord. Himmel, *gr uranos*, är i pluralis, vilket kan betyda såväl tronhimlen, stjärnhimlen som lufthimlarna kring jorden. Av Bibeln framgår att himlarna skapades först, såväl Guds himmel som änglavärldens och därefter hela universum, annars kunde inte "stjärnorna jubla" när jorden skapades enligt Job 38:4-7. Guds skapelse av hela universum framställes majestätiskt av Jesaja:

"Vid vem vill ni då likna mig så att jag skulle vara som han? säger den Helige. Lyft upp era ögon mot höjden och se: Vem har skapat allt detta? Det har han som för härskaran däruppe fram i räknade hopar, han nämner dem alla vid namn. Så stor är hans makt, så väldig hans kraft, att inte en enda uteblir." Jes 40:25-26.

"Vet du då inte, har du ej hört det, att Herren är en evig Gud, han som har skapat jordens ändar? Han blir ej trött och utmattas inte, hans förstånd är outrannsakligt." Jes 40:28.

5. Och jorden var... *Hebr hayah*, betyder bliva, att övergå från en situation till en annan.
6. Öde och tom. *Hebr tohu va bohu*, vilket betyder "öde och tom", på grekiska *kaos*, vilket betyder att något som var välordnat och harmoniskt blev förstört och kaotiskt, ödelagt och ödsligt. I sitt andra brev hänvisar aposteln Petrus till denna förstörelse, då en hel värld förgicks:

"De bortser från att det för länge sedan (1917: från uråldrig tid) fanns himlar och en jord som hade uppstått ur vatten (KJV: hade framträtt ur vattnet) och genom vatten i kraft av Guds ord. Den värld som då fanns dränktes därför i vatten och gick under." (1917: "...förgicks också den värld, som då fanns.") 2 Pet 3:5-7.

"Men de himlar och den jord som nu finns är i kraft av samma ord sparade åt elden..." 2 Pet 3:8.

Dessa bibelställen hänvisar till en skapelse som var före den himmel och den jord som nu är. Lägg märke till att bibelstället talar om en värld som då fanns och om himlar och en jord som nu finns. Det talar tydligt om två vitt skilda skapelser, och att den första gick under genom en katastrof som dränkte hela den värld som då fanns i vatten. Det kan inte syfta på Noafloden, ty världen gick inte helt under då, eftersom både människor och djur, alla fiskar och hela växtvärlden överlevde den katastrofen. Man kan inte tala i termer såsom "men de himlar och den jord som nu finns" efter Noafloden, utan det är ett uttryck för den nyskapelse som skedde när Adam och Eva blev till.

Att det funnits en tidigare skapelse (*pre-adamitisk*) kan förklara åldern på en del fossiler, bildandet av stenkolslager uppe i Antarktis och tillkomsten av de stora olje- och gasfyndigheterna i jordens inre. Jorden har utan tvivel under en mycket lång tid haft en enorm växtlighet även på de områden som för närvarande är polartrakter. Under denna tid, före den himmel och den jord som nu finns, levde troligen jätteödlorna, de stora dinosarierna, på jorden.

Det finns ingenting i Bibeln som tyder på att det även i den förhistoriska skapelsen fanns människor. Däremot behärskades jorden av änglar, av keruben Lucifer, morgonens son, och hans änglar. Enligt profeten Jesaja gjorde Lucifer (Satan) och hans underlydande änglar uppror emot Gud den Högste och ville bli lika honom. Många bibelforskare menar att det var en följd av Lucifers fall att den skapelse, som han härskade över, gick under genom en plötslig katastrof. Jes 14:12-15; Hes 28:11-17.

Det finns många tecken på att jorden utsatts för en fruktansvärd och plötslig katastrof. Många sedimentbergarter har blivit upp- och nervända, så att de yngre sedimenten ligger längst ned och tvärtom. Mängder av djur, såsom mammutdjuren i norra Sibirien, har mötts av en plötslig död, så plötslig att de blivit djupfrysta med mat i munnen och med osmälta viltbråd i sin mage. Även fiskar har funnits som biter sig själva i stjärten, vilket är ett uttryck för en plötslig död.

Dessa fossiler kan vara efterlämningar både från noafloden och från den tidigare världsvida katastrof som beskrivits ovan.

7. Och mörker var över djupet. Då Gud skapade på nytt den "himmel och den jord som nu finns", fanns redan stjärnvärlden och även vår sol och måne. Men då jorden var omgiven av ett tjockt täckelse av vatten och vattenångor, blev hela jorden försänkt i ett ogenomträngligt mörker. Då Gud sade sitt varde ljus, lät han större delen av detta täckelse vika undan, och då han lät solen och månen bli synliga, blev även vattenångorna reglerade med naturlagar för det låg- och högtryck som för närvarande finns på jorden. För

denna skapelse användes hebreiska ord som mera syftar på rekonstruktion än nykonstruktion.

8. Och Guds Ande svävade över vattnet. Hela Treenigheten (Elohim) var verksam i skapelsen. Här finns ett uttryck som visar att den helige Ande spelade en stor roll i verkställandet av Guds planer. Man har uttryckt saken så här: Fadern är arkitekten, Kristus är byggmästaren och den helige Ande är verkmästaren i skapelseverket.

Enligt Bibeln har jorden tre stora perioder:

(1) **Den värld som då var.** Den skapelse som var före den nuvarande. Den gick under i en katastrof med översvämning av vatten. 1 Mos 1:1; 2 Pet 3:6.

(2) **Den himmel och jord som nu är.** Den Adamitiska perioden. Denna jord skall renas genom eld. 1 Mos 1:3-31; 2 Pet 3:7.

(3) **Den nya himlen och den nya jorden.** På den skall allt återställas till Guds ursprungliga plan. Jes 65:17; 2 Pet 3:13; Upp 21:1.

I och med att Guds Ande svävade över vattnet, började Gud sin nyskapelse av (luft)himlen och jorden. Om man följer den kronologi som bygger på den hebreiska grundtexten till Bibeln, blir den nuvarande skapelsen ca 6.180 år gammal sedan Adam skapades och fram till år 2000. Följer man septuagintaöversättningen till grekiska, så kommer man till ett annat årtal.¹

9. Och Gud sade: "Må jorden frambringa levande varelser, efter deras arter, boskapsdjur och kräddjur och vilda djur, efter deras arter." Och det skedde så. 1 Mos 1:24.

Uttrycket "efter deras arter" förekommer tio gånger i skapelseberättelsen. Det förmedlar en mycket viktig sanning, nämligen att Gud har indelat både växter och djur i skilda arter som ej kan blanda sig med varandra. Carl von Linné var den som upptäckte arterna inom växtvärlden genom att studera deras olika sexualsystem. Munken Mendel fann ut genom sina experiment att det var omöjligt att korsa växter av skilda arter, men fullt möjligt att göra både korsningar och förädlingar inom en art. Detsamma gäller inom djurvärlden. Varje art är unik och det är omöjligt att korsa en art med en annan. Det leder ofelbart till sterilitet. Däremot kan man förädla en art genom korsningar av olika varianter inom en art (*breeding*).

Och Gud sade: "Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika. Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem." 1 Mos 1:27a.

10. Låt oss göra människor till vår avbild. Pluralformen visar åter att hela Treenigheten var med i skapelsen.

11. Till vår avbild, till att vara oss lika. Människan är en unik skapelse, helt skild från djuren. Hon är skapad till Guds avbild. Det är inte i första hand en fråga om en yttre likhet, även om den också förmodligen finns, utan fastmer att hon i likhet med Gud har fått del av en evig ande. Bibeln lär att människan består av ande, själ och kropp, 1 Thess 5:23, och är i sig själv en treenighet.

BIBELN LÄR ATT KRISTUS ÄR DEN SOM VERKSTÄLLDE SKAPELSEN

"I begynnelsen fanns Ordet (Logos), och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till." Joh 1:1-3.

"Ordet" är ett symboliskt namn på Kristus, som "*blev människa och bodde ibland oss, och vi såg hans härlighet*", v14. Världen har kommit till genom ett ord av Gud. Jesus Kristus är Ordet, det skapande och livgivande Ordet – *Logos* – som blivit ett samlat uttryck för den Gudomliga intelligensen och kraften. Utan det, Ordet, Kristus, har ingenting kommit till av allt det som finns till.

ALLTING HAR SKAPATS GENOM KRISTUS OCH TILL HONOM

”Ty I honom (Kristus) skapades allt i himlen och på jorden, synligt och osynligt, troner och herravälden, härskare och makter; allt är skapat genom honom och till honom.” Kol 1:16.

Kristus är Skaparen inte enbart av den för oss synliga världen med dess naturlagar och sammansatta funktioner, utan även av den osynliga änglavärlden med alla dess makter och härskare. Kristus är även slutmålet för hela skapelsen, som inte enbart skapats genom honom utan även till honom. *”Alla skall ära Sonen, såsom de ära Fadern”. Joh 5:23. ”För att alla tungor skall bekänna, Gud, Fadern till ära, att Jesus Kristus är Herre.” Fil 2:11.*

DET SYNLIGA HAR KOMMIT TILL GENOM DEN FÖR OSS OSYNLIGA VÄRLDEN

”I tro förstår vi att världen har formats genom ett ord från Gud och att det vi ser inte har blivit till ur något synligt.” Hebr 11:3. ”Så säger han som är Amen, det trovärdiga och sanna vittnet (Kristus), början (origin = upphovet) till Guds skapelse.” Upp 3:14.

Ett maktord från Kristus och världen blev formad, det synliga kom till ur något osynligt. Det är den andliga och för oss osynliga världen som är grunden för vår skapelse. Med Guds ord följde kraft och energi. Djupast sett består materien av vågrörelser av energi. Den energin kom från den osynliga världen, och det synliga kom till av något för oss osynligt.

KRISTUS ÄR ÄVEN SKAPAREN AV TIDEN – HAN ÄR HISTORIENS HERRE

”Men nu vid denna tidens slut har han talat till oss genom sin son, som han har insatt till att ärva allting liksom han också har skapat världen (aionas = ack. plur. mask) genom honom.” Hebr 1:3.

Gr aion = en tidsperiod lång eller kort, här översatt med världen. 1917, KJV = världarna. Åkeson = tidsåldrarna. Studiebibeln har följande förklaring till ”aion”: ”I klassisk grekiska betydde ”aion” livskraft, livstid, tidsålder, generation, lång tidsrymd och evighet.”

Ungefär samma betydelse återfinns i grekiska NT – och i Septuaginta – nämligen:

1. tidsskede, tidrymd, livstid, generation, evighet.
2. i pluralis: världen, världsaltet, universum.
3. den nuvarande tiden i motsats till den kommande tidsåldern (eonen).

Kristus är inte enbart skaparen av materien och allt levande, han är även skaparen av tiden, av Guds plan med skapelsen i tiden eller tidsåldrarna. Kristus har även historien, dess början och dess slut, i sin hand.

KRISTUS ÄR UPPEHÅLLAREN AV SKAPELSEN

”Och han, som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen och som bär upp allt med kraften av sitt ord, har renat oss från synden och sitter på Majestätets högra sida i höjden.” Hebr 1:3.

Liksom Guds makt och härlighet har uppenbarats i själva skapelsen, är också Guds orhörda makt uppenbarad i uppehållandet av skapelsen.

Planeternas exakta kretslopp kring solen, jordens lutning mot sin axel, årstiderna och lagarna för luft och väderlek, fungerar på ett för oss ofattbart ordnat sätt. Det är Kristus som med *”sin macts ord uppehåller allt”*. Han håller reda på allt, varje atom, varje molekyl, så att han, bildligt talat, räknar huvudhåren på oss alla – inte en sparv faller till jorden utan att Gud vet om det. Hans förstånd är outrannsakligt och han har omsorg om sin skapelse och underhåller den så att den fungerar. Hans omsorg berör inte enbart det materiella utan även vårt andliga och eviga väl. Ps 139: 1-24.